

Avetosa de Passavets

Fogars de Montclús

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Passavets
Emplaçament	Al Paratge de Passavets, a l'obac del Turó Gros, prop de la vall de Santa Fe.
Alçada:	1400

Coordenades:

Latitud:	41.77768
Longitud:	2.44596
UTM Est (X):	453956
UTM Nord (Y):	4625241

Classificació

Número de fitxa	08081 - 177
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Espècimen botànic
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Zona de Reserva Natural Turó de l'Home - Les Agudes.
Accés	Fàcil
Ús actual:	Social
Titularitat	Pública
Titular:	Diputació de Barcelona
Fitxes associades:	
Passavets	
Autoria de la fitxa	Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa:	ds., 23/04/2011 - 02:00

Descripció

L'avetosa de Passavets és una de les dues que hi ha al Montseny, juntament amb la del Matagalls. Són les avetoses més meridionals de la Península Ibèrica, creixen als vessants més obacs dels cims i en contacte amb la fageda.

L'avetosa es situa al paratge de Passavets, a l'obac del Turó Gros, a uns 1.500 m d'altitud. S'hi accedeix per l'itinerari senyalitzat de Passavets al Turó de l'Home. Aquest puja per la fageda i al tercer revolt, a mà esquerra, s'enfila un corriol que duu primer a l'Abraçada i, més endavant, a l'avetosa.

Està formada per *Abies alba*, que és una coníferera centreeuropea que troba al massís del Montseny la seva distribució més meridional a l'Europa occidental.

Un dels peus més destacats té una alçada d'aproximadament 30 m i més de 3 m de volt de canó.

A l'avetosa viuen mamífers com la llebre (*Lepus lepus*), i espècies d'aus com l'astor (*Accipiter gentilis*), el bruel (*Regulus ignicapillus*), la mallerenga emplomallada (*Parus cristatus*) i el reietó (*Regulus regulus*).

Història

Antigament a l'avetosa es recol·lectava la trementina de l'oli de l'avet o de les pinyes amb les que s'obtenia un xarop d'acció expectorant i antitussígena.

L'explotació més intensa sobre l'avetosa, per a l'extracció de fusta, va produir-se en dos períodes diferents.

El primer entre els segles XVI i XVII, destinat al sector de la navegació, per a la construcció de pals de l'arboradura dels velers.

El segon, a principis del segle XX, quan l'any 1918 els comtes de la vall de Canet instal·laren una gran serradora mecànica, a tocar de l'indret de la font de Passavets, per a l'obtenció de bigues i taulons. Aquesta activitat va durar només uns quinze anys.

Bibliografia

- BRONCANO ATENCIA, M.J. [et al.]. (2006) Arbres i Arbredes singulars del Montseny. Llibres de Muntanya, 13. Sant Vicenç de Castellet: Farell editors, p.81-83.

- VIVES DE QUADRAS, J.M. (1996) "Arbres monumentals i singulars del Montseny". Monografies del Montseny, 11. Viladrau: Amics del Montseny.

